

Luku 12 He vaihtoivat kaupunkia. Matka kesti neljä päivää. Toisena päivänä Porterissa Brian pyysi Mattin, Kylen ja Teresan hänen huoneensa ulkopuolelle odottamaan. Sen jälkeen hän pyysi jokaisen yksitellen huoneeseen, ja Teresa meni ensimmäisenä. "Onkohan kyse viimeisestä testistä?" Kyle ihmetteli jännittyneenä. "Mitähän meidän pitää tehdä?" "Ei mitään hajua." Matt sanoi. Häntäkin jännitti. Eniten Kylen puolesta, sillä Brian oli sanonut silloin hylätyllä talolla, että Kyle varmasti reputtaisi testin. Matt ei ollut sanonut asiasta Kylelle, koska ei halunnut huolestuttaa häntä enempää. Kyle oli ollut allapäin toisen testin jälkeen. Molemmat rummuttivat hermostuneesti jaloillaan maata. "Mitä ikinä siellä pitääkään tehdä toivon, että sinä ainakin saat paikan." Kyle sanoi. "Me saamme paikan." Matt sanoi. "Katsotaan vaan niin Teresa mokaa ja pahasti." "En usko. Hän vaikuttaa aika fiksulta." Kyle sanoi.

Kahdenkymmenen minuutin kuluttua Teresa tuli huoneesta ulos. Hän katsoi Mattia ja Kyleä voitonriemuisena. Teresa meni heistä ohi ja Kyle nousi penkistä. Matt näki, että hänen kätensä tärisivät ja hän toivotti hänelle onnea. Kyle katsoi hermostuneesti Mattia ajaksi sen jälkeen ovesta Brianin huoneeseen. Matt jatkoi jaloilla rummuttamista. Matt yritti keksiä mitä heidän kolmanteen testiin kuuluu, mutta ei keksinyt mitään. Ensimmäinen testi testasi heidän mielenlujuutta ja toinen fyysistä kuntoa. Mitä kolmas testi testasi? Mattin mietiskelyn keskeytti Ethan, kun hän saapui siihen hänen vierelleen. Hän oli vieläkin ruhjeilla ja hänellä oli tummat silmäanaluset. "Mitä asiaa?" Matt kysyi. Hän ei vaivautunut olemaan ystävällinen. Ethan oli ansainnut sen mitä hänelle tapahtui. "Tulin vain pyytämään sinua tulemaan mukaani. Aion poistua maasta. Voit ottaa Kylen mukaan jos tahdot. En tahdo nähdä sinun kuolevan." Hän sanoi ja istuutui penkille Mattin viereen. "Olen jo sanonut sinulle, että en lähde. Tivoli on nyt kotini." Matt sanoi. "Ole nyt fiksu. Kannattaako tivolin takia kuolla?" Matt ei vastannut. "Mitä Brian on sinulle tehnyt, kun tahdot tuhota hänen elämänsä?" Ethan näytti harkitsevan pitkän ajan kertooko totuuden vai ei. Lopulta hän päätti kertoa. "Neljäkymmentä vuotta sitten Brian murtautui erääseen taloon. Talossa oli isä, äiti ja kaksi tyttöä. Brian murhasi jokaisen heistä. Mutta sitä Brian ei tiennyt, että talossa oli ollut vielä yksi viisi vuotias poikakin ullakolla. Poika kuuli kaiken. Hän kuuli kuinka hänen isänsä ja äitinsä huusivat ja yrittivät suojella tyttöjä. Ja lopuksi hän kuuli kuinka Brian oli vielä nauranut perään sen jälkeen, kun oli murhannut heidät." "Ja anna kun arvaan. Sinä olit se poika." Matt sanoi. Nyt hän ymmärsi Ethania paremmin. Hän kantoi kaunaa, koska Brian oli tappanut hänen perheensä. Ihan ymmärrettävä syy. "Kyllä." Ethan vastasi. "Vieläkö olet sitä mieltä, että Briania pitäisi puolustaa?" Matt ei osannut vastata. "Mutta ei se oikeuta tappamaan tivolin muita jäseniä." Matt sanoi. "Ei niin. Tajusin sen, kun Brian kuulusteli minua ja kyseli missä valtikka oli." Ethan sanoi. "Lopulta minä kerroin hänelle mistä valtikan voi löytää ja se on taas hänellä." "Ensimmäinen fiksu asia minkä teit." Matt sanoi ja löi Ethania selkään. "Te ette ole silti turvassa. Teitä uhanneella miehellä on keino saada valtikka itselleen." "Voit puhua hänestä nimellä." Matt sanoi. "Tiedän, että hänen nimensä on Joshua ja tiedän, että hän ja Brian ovat demoneja." Ethan näytti yllättyneeltä. "Mistä sinä sen kuulit?" "Sinun ex tyttöystävältä. Katelta." Matt sanoi ja Ethan näytti kärsivältä. "En tullut pelkästään pyytämään sinua lähtemään kanssani evakkoon. Tulin myös varoittamaan, jos et suostu lähtemään. Kuulin, että Joshualla on täällä tivolissa vakooja. Joku joka on läheinen Brianin kanssa." Matt mietti kuka se voisi olla. Hänelle tuli vain mieleen Katherine. Hän oli ainut jonka Matt tiesi olevan läheinen Brianin kanssa. Ellei se sitten ollut Max, mutta miksi hän olisi alkanut riehumaan tivolissa ja käynyt Ethanin kimppuun. Matt kiitti tiedosta. "Oliko muuta asiaa?" Hän kysyi. "Minulla on muutakin tekemistä kohta." "Ei mulla muuta." Ethan sanoi ja lähti pois. Matt katseli hänen perään ja päätti kertoa Brianille vakoojasta. Jos se oli totta valtikka ei vieläkään ollut turvassa, vaikka Brian olikin saanut sen takaisin. Matt ei enää tiennyt mitä

ajatella Brianista. Hän oli murhannut viattomia. Mutta Mattin pitäisi tehdä kaikkensa, jotta muut tivolin jäsenet eivät kuolisi. Mattin oli autettava Briania vaikka ei enää nähnytkään häntä hyvänä. Matt odotteli vielä kymmenen minuuttia, että Kyle tulisi pois huoneesta, ja että Matt pääsisi kertomaan uutiset. Kun Kyle tuli huoneesta hän näytti surulliselta. Hän ei vilkaissutkaan Mattia vaan käveli hänestä ohi ja jatkoi matkaa pesäpallo kojulle. Matt huolestui. Näytti siltä, että testi oli mennyt huonosti. Matt vetäisi syvään henkeä ja astui huoneeseen. Hän meni pöydän luokse ja istuutui tuoliin. "Miksi meidät kutsuttiin yksitellen?" Hän kysyi. Brian sanoi, että nyt oli kolmannen ja viimeisen testin aika. Hän kehotti Mattia ottamaan ensimmäisen paperin pöydältä. Matt luki paperista "Keskittymishäiriö testi" ja sitten otti toisen paperin pöydältä ja luki siitä "masennustesti" Matt katsoi Briania ihmeissään. "Onko tämä joku psykologinen testi?" "Kyllä. Otan tivoliin töihin vain tasapainoisimmat henkilöt." Brian sanoi. Mattin kävi Kyleä sääliksi. Hänellä oli kaksisuuntainen mieliala häiriö ja se teki hänestä epätasapainoisen. Matt kysyi vaikuttaako vampyyriksi muuttuminen mielenterveyteen ja Brian kertoi, että joillain se voi vaikuttaa. Se voi parantaa tai pahentaa sitä. Se riippuu kuinka hyvin sopeutuu vampyyrin elämään. "Ja turha yrittää valehdella. Minä kyllä tiedän jos valehtelet." Brian otti käteensä oman paperin ja alkoi kyselemään ääneen kysymyksiä. "Sukupuoli?" "Mies." "Kuinka usein teidän on vaikea tehdä tehtäviä loppuun saakka sen jälkeen, kun haastavat tai mielenkiintoiset tehtävät on suoritettu loppuun?" Matt mietti, että mitä järkeä tässäkin oli. "Usein." hän vastasi ja Brian rustasi omaan paperiinsa vastauksen. Hän ei hymyillyt ja Mattille tuli heti epämielinen tunne tästä testistä. "Kuinka usein kiemurtelette tai liikuttelette levottomasti käsiänne ja jalkojanne kun joudutte istumaan paikoillanne pitkään?" Matt lopetti sillä sekunnilla jalkansa rummuttamisen maahan. "Harvoin." Hän sanoi ja odotti Brianin reaktiota. Brian nosti katseensa paperista ja Matt näki hänen ilmeestään, että vielä yksikin valehtelu ja Matt saa potkut. "Usein." Hän sanoi ja Brian nyökkäsi tyytyväisesti. Samankaltaisia kysymyksiä tuli vielä ainakin kymmenen ennen kuin siirryttiin masennustestiin. Siinä Matt tiesi pärjäävänsä sillä hän ei ole ikinä ollut masentunut ja hän vastaili tyytyväisen rehellisesti jokaiseen kysymykseen. Masennustesti jälkeen siirryttiin persoonallisuus testiin. Nyt Mattia alkoi jo raivostuttaa. Mitä väliä sillä oli minkälainen persoonallisuus jollain oli! Mutta hänellä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin kuunnella kysymykset ja vastata niihin rehellisesti. Ensimmäinen kysymys. "Sosiaalisissa tilaisuuksissa kuten juhlassa olen usein huomion keskipisteenä?" Matt teisi mikä nyt olisi oikea vastaus. Hän haki töitä karnevaaliin missä hänen oli tarkoitus viihdyttää ihmisiä. Hänen pitäisi olla huomion keskipisteenä viihdyttäkseen muita, mutta Mattin oli vastattava rehellisesti. "Ei pidä juurikaan paikkansa." Brian rustasi taas vastauksen paperiinsa. "En ole kovinkaan puhelias?" "Pitää osittain paikkansa, osittain ei" Taas ruksi paperiin. "Olen kiinnostunut ihmisistä?" "Pitää jokseenkin paikkansa." Ruksi paperiin. Tätä jatkui vielä kymmenen minuuttia, kunnes kaikki kysymykset oli käyty läpi. "Saatte tietää testin tulokset kolmen päivän päästä." Matt huokaisi helpottuneena. Vidoinkin se oli ohi. Hän oli jo melkein lähdössä, kun hän muisti mitä Ethan oli kertonut vakoojasta. Matt kertoi Brianille asiasta ja Brian vain nauroi, kun Matt syytti noita petturiksi. Sen jälkeen Matt kertoi mitä Ethan kertoi hänen perheestään ja nyt Brian näytti katuvalta. Hän kertoi, että oli ollut sellainen joskus vuosia sitten, mutta perustettuaan tivolin hän oli lopettanut sellaiset touhut. "Tiedän, että sinä ja Joshua olette demoneja. Osaatko sanoa, miksi hän terrorisoi tivolia?" Matt kysyi. "Se kuuluu demonien luonteeseen. Ja minä olen heidän silmissään petturi, koska viihdytän ihmisiä tappamisen ja kiduttamisen sijaan." Brian kertoi. "Kiitos, kun kerroit nämä asiat. Ymmärrän nyt miksi Ethan teki niinkuin teki. Tämä on ollut hänen suunnitelmansa siitä asti, kun otin hänet kolmekymmentäviisi vuotta sitten huostaani." "Eipä kestä. Tahdon vain auttaa." Matt sanoi ja poistui huoneesta.

Hän lähti etsimään Kyleä, mutta ei löytänyt häntä mistään. Luku 13 Matt jännitti seuraavat kolme päivää testin tuloksia. Kyle oli vältellyt häntä testin jakeen ja Teresa oli joka paikassa ylimielinen hymy naamallaan. Matt oli narunvetokojulla, kun Brian tuli kertomaan testin tulokset. "Onneksi olkoon sinä tulit ensimmäiseksi." Brian sanoi Mattille, jonka olo hepottui huimasti. Sitten häneen iski pelko. "Kuka tulki toiseksi?" Hän kysyi. "Teresa." Mattin pelko kävi toteen. Kyle joutuisi yksin kadulle. "Onko mahdollista luovuttaa paikka toiselle?" Matt kysyi. "Kyllä, mutta oletko aivan varma?" Brian kysyi. "Kyllä. En voi antaa Kylan joutua omilleen. Hän ei pärjäisi." "En minä häntä vielä ole heittämissä pihalle. Hä nsaa jäädä tivoliin toistaiseksi." Brian kertoi, ja Matt tunsu helpotuksen vyöriävän ylitseen. "Okei. No se on hyvä. Oletko muuten nähnyt häntä?" "Löysin hänet vaunultaan ja hän meni pesäpallokojulle sen jälkeen, kun kerroin, että hän saa jäädä vielä vähäksi aikaa." Brian kertoi. Matt lähti samantien Kylan luokse. He eivät olleet jutelleet testin jälkeen ja Kyle ei vielä tiennyt vakoojasta. Matt kertoi kaiken Kylelle ja he päättelivät, että Kyle sai jäädä tivoliin siksi aikaa, kunnes Joshua oli hoideltu. Kumpikaan ei ollut nähnyt Ethania sen jälkeen, kun he olivat menneet tekemään testiä. Matt kuitenkin näki näkijän joka puolella itkemässä ja eräänä iltana, kun hän oli poistumassa narunvetokojulta, näkijä tuli Mattia vastaan ja tarrasi häntä kädestä kiinni ja veti omaan telttaansa. "Mitä nyt?" Matt kysyi. Kate vaikutti entistä huolestuneemmalta ja entistä surullisemmalta. "Tämä on aivan kamalaa." Hän sanoi ja selvästi pidätteli itkuja. "Mikä on kamalaa?" Matt kysyi huolissaan. "Kyse on Ethanista. Hän on... Hän on..." Näkijä yritti kertoa jotain, mutta purskahti kesken kaiken itkuun. Matt kävi hakemassa teltan nurkasta paperia Katelle. "Mitä Ethanista? Onko hänelle sattunut jotain?" Matt kysyi. "Kyllä. Näin hänestä näyn. Näin hänet kuolleena." Kate sanoi ja niiskautti kuuluvasti. Matt ei tiennyt mitä sanoa. "Onko se jo tapahtunut vai tulee se tapahtumaan?" Hän kysyi. "Tulee tapahtumaan. Tai en minä tiedä." "Missä ja miten hän kuolee?" "Täällä Porterissa, mutta en tiedä, että miten." Kate sanoi. "Autatko minua estämään sen?" "Teen mitä voin, mutta en voi luvata mitään." Matt sanoi. "Missä sinä näit hänet kuolleena. Tarkemmin." "Täällä tivolissa." Kate sanoi. "Mutta hänhän lähti täältä jo pois." "En nähnyt sen tarkemmin, että mitä tulee tapahtumaan, mutta pelkään, että se tapahtuu pian ellei se ole jo tapahtunut." Kate sanoi. "Meidän täytyy löytää hänet pian. Katherine voisi ehkä tehdä jäljitysloitsun." "Parempi sekin kuin ei mitään." Matt sanoi, ja he lähtivät Katherinen luokse. Tivoli vaikutti autiolta, sillä moni oli lähtenyt karkuun. Matt ei voinut syyttää heitä. Heillä oli vastassa kuolematon demoni. Osa oli jäänyt taistelemaan, ja heille Matt nosti hattua. He saapuivat Katherinen parakin ovelle ja kuuluivat sen raosta Maxin ja Katherinen juttelevan. Matt avasi oven ja koputti ovenkarmiin. "Minulla olisi asiaa Katherinelle." Matt sanoi. Max katsoi häntä taas halveksuvasti. "Jos sinulla on jotain sanottavaa, voit sanoa sen minun kuulleni." Hän sanoi. "Ja minusta tuollaisella vaivaisella vampyyrin poikasella ei ole oikeutta puuttua tivolin asioihin." "Minusta on nyt tullut iso vampyyri ja kuulun tivoliin aivan yhtä paljon kuin sinäkin." Matt sanoi Maxille. Max ärisi hampaat irvessä ja Katherine laittoi kätensä hänen olkapäälle. "Rauhoitu." Hän sanoi Maxille. "Jos sinulla on jotain asiaa minulle voit kertoa sen Maxin kuullen." Matt ei pitänyt asiasta, mutta päätti silti kertoa. Hän kysyi noidalta voisiko hän tehdä jäljitysloitsun Ethaniin ennen kuin Ethan tapetaan. Siinä vaiheessa Max raivostui. "Ja miksi meidän pitäisi pelastaa se petturi? Hänen on parempi pysyä kaukana tivolista!" "Olen samaa mieltä." Katherine sanoi. "En aio auttaa teitä." Kate avasi nyt suunsa ensikertaa. Hän kertoi saman tarinan minkä Ethan oli kertonut Mattille. Tarinan pienestä pojasta, joka oli kuullut, kun hänen perheensä tapettiin. Katherine sanoi tietävänsä jo asiasta ja oli silti sitä mieltä, että heidän ei pitäisi olla missään tekemisissä Ethanin kanssa. Max oli samaa mieltä. "Mutta hän muutti mielensä. Ei hän tahdo kenenkään muun kärsivän kuin Brianin. Siksi hän kertoi missä

valtikka oli." Matt sanoi. "Hänen takiaan Alex on kuollut." Max sanoi. "Hän ansaitseekin kuolla." Kate alkoi taas itkemään. "Kukaan ei ansaitse kuolla. Tiedän, että hän teki väärin, mutta hän katui tekoaan." "Me emme auta. Piste." Katherine sanoi, ja samaan aikaan Kyle ilmestyi ovelle. Hän oli selvästi juossut pitkän matkan. Kaikki katsoivat häntä kysyvästi. "Mitä nyt?" Matt kysyi. Hän tunnisti tuon ilmeen. Jotain oli tapahtunut sillä aikaa, kun Matt ja Kate yrittivät saada Katherinein auttamaan heitä. "Ethan." Kyle sanoi. "Hän ilmestyi aukiolle." "Onko hän kunnossa?" Kate kysyi samantien, ja Kyle pudisti päätään. Kate parahti ja Max naurahti. "Ja hän kehtaakin kaiken tekemänsä jälkeen tulla takaisin. Minä tapan hänet." Max sanoi ja teki lähtöä aukiolle päin. "Olet hiukan myöhässä." Kyle sanoi. "Hän on jo kuollut." Kate lähti sillä sekunnilla juoksemaan. Max, Matt, Katherine ja Kyle tulivat perässä aukiolle. Sinne oli taas kokoontunut suuri lauma ihmisiä ja olentoja. Matt katseli ympäri aukiota ja näki Ethanin verisen ruumiin roikkumassa samasta lyhtypylväästä, kuin missä Alexinkin ruumis oli roikkunut. Kate tunki väkijoukon läpi pylväälle juuri, kun joku laski hänen ruumiin alas maahan. Kate kyykistyi Ethanin viereen ja itki hillittömästi. Katherine meni lohduttamaan häntä ja samalla otti puukon pois Ethanin rinnasta ja luki paperilapun, joka oli ollut kiinni puukossa. Katherine luki ääneen. "Tässä teille todiste voimistani. Teillä on kaksi viikkoa aikaa lähteä, tai kuolette ja liitytte armeijaani niinkuin tämä Ethan tässä." Ja heti kun Katherine oli lopettanut lauseen Ethanin kuollut ruumis heräsi eloon. Ethan nappasi vierestään maasta puukon ja tuikkasi sen näkijän kaulaan. Ihmiset alkoivat kiljua ja huutaa hysteerisesti. Max vetäisi näkijän kauemmas Ethanista, mutta vahinko oli jo käynyt. Verta suihkusi näkijän kaulavaltimosta. Katherine oli nostanut kädet koholle ja supisi latinaa. Hetken päästä Ethanin ruumis syttyi tuleen ja paloi poroksi. Katherine laskeutui näkijän viereen ja alkoi ilmeisesti loitsimaan parannus taikaa, mutta se ei näyttänyt toimivan. Katherine otti puukon vierestään ja tutkaili sitä hetken ajan. "Tämä on kirottu." Hän sanoi ja yritti nyt käsillä tyrehdyttää verenvuotoa, mutta se ei onnistunut. Matt katseli sivusta kun näkijä teki kuolemaa. Hän ei kestänyt enempää vaan hän kääntyi ympäri lähteäkseen. Silloin hän näki yhden teltan nurkalla Teresan verisenä. Teresa huomasi Mattin katsovan häntä, ja hän lähti juosten pois paikalta. Matt tajusi Teresan olevan se vakooja, josta Ethan oli puhunut. Mutta miten Joshua oli saanut riivattua Ethanin kuolleen ruumiin? Liittyikö se jotenkin valtikkaan? Pystyikö sillä ohjaamaan kuolleita? Matt lähti juoksemaan Teresan perään tarkoituksenaan ottaa hänet kiinni, mutta kun hän pääsi teltan kulmalle Teresa oli kadonnut. Matt palasi takaisin aukiolle ja Brianin oli saapunut sinne. Hän näytti huolestuneelta, ja Matt meni samantien kertomaan, että Teresa oli vakooja ja tappanut Ethanin. Brian näytti hölmistyneeltä kuullessaan tuon. "Se on mahdotonta." Hän sanoi. "Minä tiedän aina, jos minulle valehdellaan ja Teresa ei ole ikinä valehdellut minulle." "Olen aivan varma, että se oli Teresa." Matt sanoi. "Hän oli aivan verinen ja heti, kun hän näki, että näin hänet hän lähti juoksemaan karkuun." Brian oli vähän aikaa hiljaa ja mietiskeli. Sitten hänen silmänsä pyöristyivät. "Demonit pystyvät tehdä amuletteja, jotka hämäävät toisten demonien valheenpaljastinta. Joshua on varmasti tehnyt Teresalle sellaisen." Brian sanoi ja heti perään Katherine ilmoitti, että näkijä oli kuollut. Luku 14 Seuraavan viikon aikana melkein puolet karnevaalin työntekijöistä oli lähtenyt. Puolet olivat vihaisia ja tahtoivat taistella. Kaikki kymmenen ihmistä olivat jääneet. Matt oli kuullut Maxin pitävän heille puhetta. "Tämä on meidän kotimme. Täällä me voimme olla jotain muutakin kuin vain eläimiä. Me puolustamme kotiamme sillä meillä ei ole muutakaan paikkaa missä voimme olla sellaisia kuin olemme. Brian on pitänyt meistä huolta ja nyt on meidän vuoromme pitää hänestä ja kodistamme huolta." Ensimmäistä kertaa Matt oli samaa mieltä Maxin kanssa. Hän oli kuullut myös, kun Katherine piti puhetta muutamalle keijulle. "Tiedän, että te ette pidä väkivallasta, mutta tämä on teidänkin koti. Teillä on voima puolustaa

sitä. Taistelkaa siis rinnallamme. Teidän voimanne voivat olla ratkaiseva tekijä taistelussa." Siihen eräs keiju vastasi, että "Tottakai me taistelemme. Ulkonäkömme ja tarumme voivat olla harhaan johtavia. Me olemme pieniä ja sieviä, mutta meissä asustaa myös soturi." Kyle oli vieläkin hiukan poissa oleva ja Teresa oli kadonnut kokonaan. Kylelle oli sanottu, että hän saisi Teresan paikan karnevaalista. Matt ajatteli, että se olisi kohentanut Kylen mielialaa, mutta Matt kuuli Kylen mumisevan jotain sellaista kuin. "Sain paikan vain siksi, että voittaja oli petturi. Olen silti häviäjä." Matt yritti piristää Kyleä ja ehdotti, että he lähtisivät sinä yönä yhdessä metsästämyään. Joten kun yö saapui ja karnevaali meni kiinni he lähtivät kävelemään pyöräteille. He löysivät yksinäisen naisen tunnelista. He alkoivat ruokkimaan hänestä ja kesken kaiken jokin vetäisi Mattin irti naisesta. Hän lensi selkään edellä tunnelin seinään ja jäi roikkumaan kahdenkymmenen senttimetrin korkeuteen seinää vasten painettuna. Matt näki, kun Kyle päästi naisesta irti ja lähti juoksemaan vasempaan suuntaan tunnelin suu aukolle päin. Kylen juoksu loppui kuitenkin lyhyeen ja hän lensi viisi metriä taaksepäin melkein tunnelin toiseen päähän. Matt katsoi vasemmalle ja näki siellä Teresan ja miehen. Mies oli ainakin kaksimetriä pitkä ja lihaksikas. Hänellä oli kädessään valtikka jonka päässä oli pentagrammi. Matt oletti miehen olevan Joshua. Teresa hymyili ilkeästi Mattille. Matt roikkui vieläkin seinällä ja hän huusi mitä hän tahtoo heistä. Joshua hymyili hänkin ilkeästi. "Tarvitsen toista teistä. Tarvitsen jonkun tekemään jotain puolestani." "Emme ikinä auta sinua!" Matt huusi, mutta Joshua vain nauro. "Teillä ei ole vaihtoehtoa. Minulla on nimittäin tämä valtikka." Hän sanoi. "Mitä sitten. Emme pelkää sinua. Et ikinä saa meitä tottelemaan." Matt sanoi. "Siinä sinä olet väärässä. Tällä valtikalla pystyy näet ohjaamaan kuolleita." Joshua sanoi ja Matt kauhistui. Hän ja Kyle olivat kuolleita. He olivat vampyyrejä. Joshua katsoi Kyleä. "Tapa hänet." "Ei." Teresa sanoi. "Jätä hänet henkiin." Joshua katsoi Teresaa ja hymyili. "Taidat pitää peleistä vai mitä?" Teresa ei vastannut heti vaan hymyili ilkeästi. "Anna hänen elää." Hän sanoi pienen tauon jälkeen. "Anna hänen katsoa kuinka hänen paras ystävänsä pettää hänet. Katsotaan voittaako hän tätä peliä." Joshua nauro. "Taidat olla vielä katkera siitä, että hän voitti sinut karnevaalin testeissä. Olkoon menneeksi. Katkaise häneltä niskat." Ja sen sanottuaan Matt tippui takaisin maan tasalle ja Kyle lähti kävelemään hitaasti häntä päin. Matt yritti puhua järkeä Kylelle, mutta hän ei ilmeisesti kuullut enää mitään. Matt yritti ja yritti. "Kyle. Minä tässä. Sinun paras ystäväsi. Taistele häntä vastaan. Sinä pystyt murtamaan sen mitä ikinä hän sinulle tekeekin." Mutta Kyle oli jo metrin päässä Mattista ja hän syöksähti Mattin kimppuun. Matt hyppäsi sivuun ja tönäisi Kylen seinää päin. Kyle näytti vain suuttuvan siitä. Hän irvisti kulmahampaat vilkkuen ja hyppäsi Mattin yli voltilla. Laskeuduttuaan maahan Kyle tarrasi Mattia käsistä ja piti niitä lukossa selän takana. Sitten hän puri Mattia niskasta ja Matt tunsu ensimmäistä kertaa elämässään suurta kipua. Kipu kuitenkin muuttui puuduttavaksi ja hänen mielensä alkoi sumeta. Hän tunsu osuvansa maahan ja sitten hänet ympäröi pimeys. Matt heräsi kylmältä tunnelin lattialta. Hän arveli olleensa tunnin tajuttomana. Sen verran vampyyrien myrkky vaikuttaa ihmisiin. Voi olla, että Matt oli puolikintuntia taju kankaalla, hän ei tiennyt miten vampyyrin myrkky vaikuttaa vampyyriin. Joshuasta ja Teresasta ei näkynyt jälkeäkään ja Matt päätti palata tivoliin niin nopeasti kuin pystyisi. Kuka tiesi mitä Joshua käski Kylen tehdä. Tappaa Brian. Tappaa viattomia. Matt vain kauhistui entisestään miettiessään mitä kamaluuksia Kyle pistettiin tekemään. Matt juoksi koko matkan täyttä vauhtia ja hän oli puolentunnin päästä tivolilla. Hän näki, että ihmisiä oli kokoontunut aukiolle ja kuuli huutoa. Matt änkesi väkijoukon läpi jotta näkisi mitä siellä tapahtui. Hän näki Brianin jolla oli veitsi olkapäässä ja hänestä vuoti mustaa verta. Max ja kaksi muuta ihmissutta pitivät Kyleä paikoillaan. Hän näytti joutuvan raivon partaalle rimpuillessaan itseään irti ihmissusien otteesta. Max huusi, että hänet täytyy tappaa ja noita oli

samaa mieltä. Brian näytti mietiskelevän vaihtoehtoja. "Selvästi hän haluaa tappaa sinut." Max huusi. Matt saapui paikalle ja kertoi, että se ei ole Kylen vika. Hän kertoi, että Joshua oli käskenyt Kylen tappaa Brian. Hänellä oli valtikka jolla voi komentaa kuolleita ja Kyle oli kuollut. Hän oli vampyyri ja Joshua piti häntä vallassaan. Brian näytti ymmärtävän tilanteen, mutta Max hoki edelleen, että hänet täytyy tappaa. "Jos sinä tapat hänet niin minä tapan sinut heti sen jälkeen." Matt sanoi. "Ha! Luuletko, että pelkään vastasyntyntä vampyyriä?" Max kysyi inhoten. Brian meni heidän väliin. "Se on mahdollista, että häntä ohjailaan." Hän sanoi Maxille. "Viekää hänet johonkin vapaaseen teltaan, ja Katherine voisitko loitsia Kylen sinne. Tee jokin loitsu, mikä estää häntä poistumasta teltasta." He tekivät työtä käskettyä ja pian Kyle oli teltassa eikä päässyt sieltä pois vaikka hän kuinka yritti. Brian pyysi Mattin huoneeseensa kertomaan kaiken mitä oli tapahtunut. Luku 15 Tivolissa oli jäljellä enää kaksi vampyyriä, kymmenen ihmissutta, kolme keijua, yksi noita ja yksi demoni. Heillä oli vastassaan toinen demoni ja vampyyri jotka ohjailivat kuolleita. Kolmen päivän kuluttua Kylen vangitsemisen jälkeen hän oli yhtäkkiä havahtunut ja heräsi todellisuuteen. Hän kertoi olleensa hereillä koko sen ajan, kun häntä oltiin ohjailtu ja hän pyysi anteeksi sitä, että oli yrittänyt tappaa Brianin ja käynyt Mattin kimppuun. Hänellä oli ollut vain yksi ajatus päässään ollessaan riivattu. "Tapa Brian." Tivolissa oli kiristynyt tunnelma ja he olivat sulkeneet sen päivää ennen Joshuan hyökkäys päivää. Matt ja Kyle olivat harjoitelleet itsepuolustusta keskenään sen jälkeen kun Kyle heräsi. Kyle oli selvästi parempi siinä kuin Matt. Mutta ei Matt ollut aivan toivoton. Sai hän muutaman kerran heitettyä Kylen selälleen. He vain toivoivat, että kuolleet taistelisivat ilman järkeä, mutta Kyle kertoi, että hän oli ollut osin järjissään koko riivauksen ajan. "Ehkä kokonaan kuolleet ovat vailla järkeä." Matt sanoi toiveikkaana. Brian piti kaikille puheen päivää ennen hyökkäystä. "Tiedän, että tämä on suurimmaksi osaksi minun taisteluni. Joshua on luultavasti lähetetty maanpinnalle hoitelemaan minut. Mutta arvostan silti sitä, että te taistelette rinnallani puolustaen yhteistä kotiamme. "Meillä on mahdollisuus jos vain saamme valtikan pois Joshualta. Sitä ennen taistelkaa ja älkää säälikö kuolleita. Päästäkää heidät lepoon." Noita avasi suunsa sen jälkeen, kun Brian lopetti. "Tämä on aivan yhtä paljon meidän taistelu kuin sinunkin Brian. Me olemme samaa perhettä. Sinun vihollisesi ovat meitä vihollisia ja taistelemme rinnallasi kuolemaan saakka." Max huusi taistelu huudon ja muut ihmissudet yhtyivät siihen. Matt ja Kyle katsoivat toisiaan ja molemmat nyökkäsivät sen merkiksi, että ymmärsivät sen seikan, että tämä voisi olla heidän viimeinen päivä yhdessä. He kaikki menivät aikaisin nukkumaan vaikka Matt epäilikin, että kovin moni ei nukkunut sinä aamuna ja päivänä. Kun hän heräsi hän tunsi itsensä levottomaksi. Tänään oli suuri päivä. Tänään Joshua hyökkäisi hänen kotiinsa. Matt hymyili hiukan huomattuaan ajattelevansa tivolia kotinaan. Hän poistui arkustaan ja poistui asuntovaunusta raikkaaseen ilta ilmaan. Hän etsi käsiinsä Kylen joka oli pesäpallo kojun pöydällä istumassa ja heitteli pesäpalloa kädestä toiseen. He molemmat istuivat hiljaa pöydällä sanomatta sanaakaan toisilleen. Heidän ohi meni lauma ihmissusia ja he juttelivat kiihkeästi toisilleen. "Vihdoinkin päästään päästämään hiukan höyryjä. Olen jo monta kuukautta halunnut kunnon toimintaa." "Sama täällä. Jokaisen täydenkuun jälkeen olen aina vain levottomampi. Se kuuluu meidän luonteeseen, välillä on vain pakko riehua." Matt hymyili itsekseen. Hän oli tyytyväinen, että hänet oli muutettu vampyyriksi eikä ihmissudeksi jos ihmissusien luontoon kuului riehuminen. Kellon tullessa kaksitoista kaikki kokoontuivat aukiolle. Brian puhui taas kaikille ja kertasi mitätöntä suunnitelmaansa. "Varastakaa valtikka keinolla millä hyvänsä. Ja jos saatte sen itsellenne tuokaa se minulle. Silloin pystyn pysäyttämään kuolleet. Kuolleet ovat Joshuan vaikutuksen alaisina vielä ainakin kaksipäivää sen jälkeen kun häneltä viedään valtikka, ellei joku toinen anna toista käskyä heille.

Sen todisti uusi vampyyrimme Kyle joka oli ollut hänen ohjailtavanaan." Kaikki nyökkäsivät. Osa näytti valmiilta taisteluun ja osa näytti hiukan säikyiltä. Sitten Mattin nenään iski hirvein haju minkä hän oli koskaan haistanut. Jopa Maxin löyhkä jäi toiseksi. Matt katsoi Kyleä ja hänen ilmeensä perusteella Matt näki, että hän oli haistanut saman. "He ovat tulossa." Matt sanoi. Ihmissudet irvistivät ja heillä oli puoliksi suden ja puoliksi ihmisen kasvot. Terävät hampaat välkkyivät valkoisina ja keijut eivät enää näyttäneet keijuilta vaan pikku piruilta. Heille kasvoi pienet sarventyngät ja he muuttuivat punaisiksi. Matt ja Kyle napsauttivat kulmahampaansa esille valmiina puremaan. Sitten he näkivät ainakin kaksikymmentä likaista ruumista kävelemässä heitä kohti. Matt arveli, että heidät oli kaivettu ylös hautuumaalta sillä osa heistä oli enemmän mätäntyneitä kuin muut. Joillain oli vielä hiuksissa multaa. Kymmenen metrin päässä kuolleet lähtivät juoksemaan tivolin asukkaita kohti. Matt juoksi vastaan ja löi ensimmäistä kuollutta vatsaan. Hänen kätensä meni vatsan läpi ja tuli selästä ulos. Verta ei roiskunut, mutta haju mikä reijästä tuli oli kuvottava. Matt vetäisi käden irti ja huomasi, että kuollut ei kuollut siihen. Matt työnsi kätensä kuolleen rintaan ja nappasi sydämestään kiinni ja vetäisi sen ulos. Se ei sykkinyt ja kuollut tarrasi molemmin käsin Mattin päästä kiinni ja puraisi Mattia niskasta. Matt tarrasi vasemmalla kädellä kuollutta päästä ja vetäsi. Pää irtosi ja kuollut kaatui maahan. "Repikää niiltä päät irti!" Matt huusi muille. Hän katsoi oikealle ja näki kolme kuollutta Kylan kimpussa. Kyle oli jäämässä alakynteen, kun Matt pelasti hänet heittämällä yhä kädessään olevan pään yhtä kuollutta päin. Kuollut käänsi päänsä siihen suuntaan mistä pää oli lentänyt ja lähti nyt juoksemaan Mattia kohti. Mattin vieressä oli pöytä. Hän hajotti sen ja nappasi katkenneen pöydän jalan käteensä ja löi häntä päin juoksevaa kuollutta päähän kuin pesäpalloa. Pää lensi kymmenen metriä vasemmalle ja Matt katsoi sen lentoa. Pää lensi jonkun jalkoihin, ja kun Matt nosti katsettaan hän näki Teresan. Matt lähti juoksemaan Teresaa kohti. Kun hän saapui paikalle hän kysyi missä Joshua oli. "Hän on tulossa." Teresa sanoi hymyillen. "Onko hän lähellä?" Matt kuuli askelten ääniä teltan nurkan takaa, minkä vieressä Teresa seisoi. "Olen lähellä." Joshua sanoi astuttuaan esille. "Ja nyt sinä autat minua. Tapa se kiroton noita." Matt hymyili. "Sinä et minua komenna." hän sanoi. "Katsos kun Brian ja Katherine löivät päänsä yhteen ja keksivät taian jolla estää valtikan vaikutus. Vähän niinkuin sinä keksit tehdä Teresalle korun mikä salli hänen valehdella Brianille." Joshuan hymy hyytyi. "Tapa hänet." Hän sanoi Teresalle ja lähti pois paikalta. "Minä tapan noidan itse." Matt ja Teresa jäivät kahden. Kauempaa kuului taistelun ääniä ja Matt toivoi vain, että Kyle oli kunnossa. "Miksi sinä olet Joshuan puolella?" Matt kysyi Teresalta. "Onko Brian tappanut sininkin perheesi ja janoat kosta?" Teresan hymy hyytyi. "Miksi luulet, että tässä on kyse kosta. Eikö tyttö voi haluta valtaa ilman, että joku on tehnyt hänelle väärin?" "Tahdot siis karnevaalin itsellesi?" Matt kysyi. "Tahdon oman kodin ja oman perheen. Minulla ei ole ikinä ollut kumpaakaan." "Miksi sitten et liittynyt meidän puolelle. Olisit saanut itsellesi kodin." Matt kysyi. "En tahdo, että minua komennellaan ja Joshua lupasi, että minä saan johtaa tätä paikkaa sen jälkeen kun olemme hoidelleet Brianin." "Ikävä tuottaa pettymys, mutta en anna sen tapahtua." Matt sanoi ja hyökkäsi Teresan kimppuun. Hän löi Teresaa käsivarrella leukaan ja Teresa lensi selälleen. Meni kaksi sekuntia ja Teresa oli taas pystyssä ja katsoi nyt Mattia kulmahampaat esillä. "Sinä et voi voittaa minua." Teresa sanoi ja hän hymyili taas. "Sehän nähdään." Matt sanoi ja hyökkäsi uudestaan. Tällä kertaa hän löi oikean koukun Teresan vatsaan, mutta tuntui kuin Matt olisi lyönyt tiiliseinä. Teresa naurahti. "Sanoin, että et voi voittaa. Olen juonut Joshuan verta ja en voi sanoa kuvailu minkälaisia ihmeitä demonin veri tekee vampyyrille." Sillä sekunnilla Teresa nappasi Joshuan päästä kiinni molemmin käsin ja alkoi puristaa. Mattista tuntui, että pää räjähtää jos Teresa ei lopeta. Matt potkaisi Teresaa haarojen väliin ja Teresa ulvahti kivusta

ja päästi irti. "Tuo oli raukkamainen veto." Hän sanoi ja ryhdistäytyi. Teresa nappasi Mattin oikeasta kädestä kiinni ja taivutti. Matt huusi tuskasta kun hän tunsu kuinka luut katkesivat kädestä ja hän putosi polvilleen. Matt näki tilaisuuden ja puri Teresa reidestä. Teresa nappasi Mattia kurkusta kiinni ja nosti ilmaan. "Turha purra. Demonin veri tekee immuuniksi vampyyrin myrkylle." Teresa sanoi ja heitti Mattin ainakin kuusi metriä taaksepäin. Matt tömähti kivuliaasti oman katkenneen käden päälle. Hän nousi ylös ja vetäisi luut takaisin paikoilleen. Paraneminen ei kuitenkaan ala ihan heti. Hän valmistautui Teresan hyökkäykseen. Hän ei kuitenkaan ehtinyt tehdä mitään kun hän makasi jo selällään Teresa päällään. "Nyt." Teresa sanoi. "Sinä." Matt rimpuili vastaan. "Kuolet." Teresa laittoi kätensä Mattin kaulan ympärille ja siinä samassa jokin tuli Teresan rinnasta ulos. Mattin naamalle roiskahti verta ja sitä meni hänen suuhun. Veri maistui kitkerältä. Ei ollenkaan ihmisen tai vampyyrin vereltä. Teresa kaatui sivulle pois Mattin päältä ja Teresan takaa paljastui viruileva Kyle. Matt oli kiittämässä Kyleä pelastuksesta, mutta ei ehtinyt sanoa sanaakaan, kun Kylenekin rinnasta tuli jotain läpi. Kyle kaatui polvilleen ja piteli rinnasta tullutta rautatankoa käsissään. Verta valui hänen rinnasta vatsalle ja maahan. Matt nousi kauhuissaan ylös ja polvistui Kylene vierelle ja otti hänen päänsä syliin. Matt tunsu kuinka kyynel olisivat täyttäneet hänen silmänsä, jos hän pystyisi itkeä. Hän ei ehtinyt tehdä mitään, kun Kyle meni veltoksi ja hänen silmänsä tuijottivat tyhjyyteen. Matt kääntyi katsomaan suuntaan josta rautatanko oli lentänyt ja näki Joshuan hymy suussa kymmenen metrin päässä valtikka yhä kädessään. Matt katsoi aukiolle ja näki, että siellä vielä taisteltiin. Hän näki maassa ainakin kolme kuollutta ihmistä ja yhden kuolleen keijun. Heihin kaikkiin oli tehty taika joka esti valtikan vaikutuksen joten heidän puolella kuolleet pysyivät kuolleina. Ikävä kyllä Kylekin oli kuollut. Matt alkoi raivostua ja hän lähti juoksemaan Joshuaa päin. Hän saapui tämän vierelle nopeammin kuin hän normaalisti liikkui. Joshua huomasi saman ja hänen silmissään käväisi pieni kauhun poikanen. Mutta vain pikaisesti. Matt löi Joshuaa vatsaan ja puri häntä kaulasta. Joshua ei ehtinyt tehdä mitään estääkseen Mattia, kun valtikka oli Mattin kädessä. Hän ei ollut ikinä edes vampyyrinä olo aikanaan liikkunut niin nopeasti ja hän tajusi mistä se johtui. Hän oli saanut suuhunsa demonin verta, kun Teresan oli lävistänyt puukeppi. Teresan veressä oli ollut demonin verta ja Teresan veri virtaa nyt Mattin suonissa. "Minä tapan sinut." Matt sanoi vihaisesti. "Etkä tapa. Olen kuolematon jos et satu muistamaan." Joshua sanoi lievästi huvittuneena. "Saa nähdä." Matt sanoi ja repäisi Joshualta pään irti. Matt kääntyi ympäri ja näki, että Brian oli ollut oikeassa. Taistelu ei pääty vielä siihen, kun valtikka viedään Joshualta. Matt etsi katseellaan Briania ja näki hänet keskellä mekkalaa. Matt juoksi hänen luokse ja antoi valtikan hänelle. Brian nosti valtikan ilmaan ja kuolleet kaatusivat maahan. He olivat voittaneet. Kaksi tuntia taistelun jälkeen Matt istui yhä Kylene kuolleen ruumiin vierellä ja itki. Hänen pitäisi olla onnellinen kun he voittivat taistelun, mutta hän ei pystynyt siihen, kun hänen paras ystävänsä oli kuollut. Brian saapui paikalle. Hän sanoi, että Matt toimi hienosti ja hänen ansiostaan he voittivat. Brian kysyi mikä Kylene oli tappanut. Matt oli repäissyt rautatangon irti Kylene ruumiista ja heittänyt sen menemään raivopäissään joten Brian ei nähnyt mikä hänet oli tappanut. "Rautatanko." Matt vastasi. "Miksi sitten itket?" Brian kysyi. "koska hän on kuollut." Matt sanoi. "Ei hän ole kuollut. Vampyyri ei kuole siihen jos rautatanko lävistää rinnan. Siihen tarvitaan puuvaarna." Mattilta meni hetki tajuta, mitä Brian sanoi. Kun hän tajusi hän oli helpottunut. He olivat hetken hiljaa keskenään, kunnes Matt kysyi oliko Joshua kuollut. Brian sanoi, että ei. Hän oli kuolematon. Hän syntyy helvetissä uudestaan ja saattaa joku päivä nousta vielä uudestaan maan päällekin. Matt kantoi Kylene hänen omaan arkkunsa ja meni muiden kanssa juhlimaan voittoa. Seuraavana iltana Matt heräsi siihen kun hänen arkkunsa koputettiin. Matt avasi arkun ja näki Kylene sen ulkopuolella iloisena. He lähtivät kävelylle.

Molemmat olivat iloisia siitä, että olivat hengissä ja siitä, että saivat paikat tivolistä. Elämä ei olisi enää niin tylsää. Brian antoi sanansa ja lupasi tuhota valtikan lopullisesti. Nyt he voivat kutsua pois lähteneet lapsiperheet ja muut paenneet takaisin. Lisäksi heidän täytyisi etsiä käsiinsä uusi näkijä, täydentää ihmissusien laumaa ja etsiä jostain uusi keiju kuolleen tilalle. He lähtivät uuteen kaupunkiin ja jättivät Joshuan ja taistelun ja kaiken muunkin ikävän taakseen. He olivat nyt enemmän perhe kuin koskaan aikaisemmin.